

06/07/2017

Els feminismes aborden reptes que vénen de lluny i encara requereixen respostes

Mentre els discursos feministes guanyen espais, la UPEC planteja un debat sobre els feminismes d'ara. La filòsofa Fina Birulés, l'advocada Laia Serra i la periodista Natza Farré han abordat aquesta qüestió parlant de la vigència de les reivindicacions feministes de les últimes dècades. La periodista Laia Soldevila, de *Crític*, ha iniciat el debat reivindicant la tradició del feminisme dels anys 70 a Catalunya, amb reivindicacions encara vigents i reptes pendents.

“Les dones hem conquerit major igualtat i major llibertat, però això no és suficient”, reivindica Fina Birulés. La filòsofa ha fet al·lusió al moviment feminista dels anys 70 i ha assegurat que “va ser una revolta creativa que aspirava a canvis radicals sense un text sagrat, allà no hi havia El Capital de Marx, sinó que es construïa amb la pràctica”. “Per això es construïa amb moltes línies d'acció, sovint en conflicte entre elles”, ha afegit. “Al final dels anys 90 aquell feminisme que era insurreccional progressivament s'institucionalitza, i això té unes virtuts i té uns preus”, ha apuntat. Davant les preguntes del públic, Birulés ha criticat que “sobre les espatlles del feminisme sembla que caigui el pes de totes les responsabilitats del món, ens diuen que hem de ser també ecologistes, o pacifistes, però a la resta no li demanen que siguin feministes”.

L'advocada Laia Serra s'ha preguntat “fins a quin punt les reivindicacions i els discursos des dels feminismes els hem sabut traslladar, perquè les noves generacions tenen maneres molt noves de comunicar-se, i moltes vegades sembla que no vegin la necessitat de seguir reivindicant drets i això és preocupant”. “Un repte que tenim els feminismes és el d'incorporar noves veus, tenim moltes persones de moltes latituds, de molts orígens, i també un moviment transgènere molt potent, i hem de ser molt permeables i estar disposades a rebre aprenentatges amb la mirada oberta i el cor atent”, ha reivindicat Serra. L'advocada ha remarcat la necessitat de prendre mesures col·lectives contundents. Ha posat l'exemple del

portal Femicidio.net, que recompta les dones assassinades per violència masclista a l'Estat espanyol, i ha lamentat que no hi hagi iniciatives institucionals en aquest sentit. Ha expressat també la necessitat d'usar estratègies legals i la necessitat de reconèixer el delictes de femicidi.

Natza Farré ha dit que per les dones de la seva generació “semblava que les coses estaven fetes i teníem els nostres drets assumits, però el feminisme no és una moda, és una necessitat, va néixer com a necessitat i ho segueix sent”. Tot i això, assegura que el masclisme és molt present i molt visible, “perquè no és casualitat que miris qualsevol llistat que miris, de premiats, per exemple, no hi trobes dones, com si estiguéssim sempre a casa”. “Els homes estan sobrevalorats, perquè sempre hi han estat i ho han ocupat tot, i sembla que ho facin tot ells”, ha afegit. La periodista lamenta especialment la poca preocupació que genera el masclisme en la nostra societat: “Diuen les enquestes que la principal preocupació dels espanyols és el terrorisme, però fa molts anys que no hi ha cap atemptat terrorista a l'Estat espanyol, i en canvi el terrorista masclista ja ha assassinat moltes dones en el que portem d'any”.

Podeu tornar a veure el debat en [aquest enllaç](#).